

Para	SKK 4 “INVENTARËT” – PËRDITËSUAR (2023)
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objektivi i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 4 <i>Inventarët</i> (SKK 4), miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga ministri përgjegjës për financat është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëposhëm të inventarëve si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit bazohen në parimet e kontabilitetit dhe të raportimit financiar të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin për kontabilitetin.
2	SKK 4 është i krahasueshëm me Seksionin 13 – <i>Inventarët</i> të SNRF për NVM (2015). Një tabelë korresponduese e paragrafeve të Standardit me paragrafe të SNRF për NVM (2015) është dhënë në paragrafin 40. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 4 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë një politikë të atillë që siguron një pasqyrim të vërtetë dhe të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të njësisë ekonomike siç kërkohet në Ligjin për kontabilitetin.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk duhet të zbatohen për zërat jomaterialë. Koncepti i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 64 deri 68 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard zbatohet për të gjithë inventarët me përjashtim të: (a) punës në proces në lidhje me kontratat e ndërtimit (shih SKK 8 <i>Të Ardhurat</i>) (b) instrumentet financiarë (shih SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i>) (c) aktivet biologjike që lidhen me aktivitetin bujqësor dhe prodhimin bujqësor në momentin e vjeljes (shih SKK 13 <i>Aktivitet Biologjike dhe Marrëveshjet Koncesionare</i>).
5	Ky Standard nuk aplikohet për inventarët e mbajtur nga: (a) prodhuesit e produkteve bujqësore dhe pyjore, prodhimin bujqësor pas vjeljes dhe të mineraleve dhe produkteve minerale, në rastet kur ato janë të matura me vlerën e drejtë pakësuar me kostot për shitje përmes fitimit apo humbjes (shih SKK 13 <i>Aktivitet Biologjike dhe Marrëveshjet Koncesionare</i>), ose (b) brokerat dhe agjentët e shitjes së mallrave që i matin inventarët me vlerën e drejtë pakësuar me kostot e shitjes përmes fitimit ose humbjes (shih SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i>).
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
6	Më poshtë jepen disa përkufizime kryesorë të përdorur në këtë standard: <i>Inventarët</i> janë aktivet: (a) e mbajtura për shitje në rrjedhën normale të aktivitetit të njësisë ekonomike; (b) që ndodhen në procesin e prodhimit; ose (c) në formë materiale ose furnizimesh për t’u përdorur në procesin e prodhimit ose në kryerjen e shërbimeve.
	NJOHJA DHE VLERËSIMI
	Njohja në kontabilitet
7	Fillimisht, njësia ekonomike njih inventarin atëhere kur e ka nën kontroll, pret përfitime ekonomike prej tij dhe koston mund ta vlerësojë me besueshmëri.
	Matja fillestare
8	Inventarët maten fillimisht me kosto.
9	Në koston e inventarit, përveç koston së blerjes, përfshihen sipas rastit: - në koston e inventarëve të prodhuar - kosto e të gjitha materialeve të lidhura drejtpërdrejt me prodhimin si dhe kosto e shndërrimit të këtyre inventarëve në produkte përfundimtare.

	- në koston e inventarëve për rishitje - shpenzimet e transportit, taksat e parimbursueshme, magazinimi, zbritjet dhe shtesat tregtare dhe shpenzime të tjera të ngjashme që lidhen drejtpërdrejt me blerjen e inventarëve.
10	Një njësi ekonomike duhet që koston e tjera të blerjes, prodhimit, tregtimit apo shërbimit, t'i përfshijë në koston e inventarëve vetëm në masën që ato janë kryer për të sjellë inventarët në gjendjen dhe vendndodhjen e tyre aktuale.
11	Një njësi ekonomike mund t'i blejë inventarët në kushtet e shlyerjes së shtyrë. Në disa raste, marrëveshja përmban efektivisht një element financimi të pushpalluar, për shembull, një diferencë midis çmimit të blerjes në kushtet e kreditimit normal dhe shumës së shlyerjes së shtyrë. Në këto raste, diferenca njihet si shpenzim interesi gjatë periudhës së financimit dhe nuk i shtohet koston të inventarit.
12	Njësia ekonomike i njeh koston e huasë si shpenzim në periudhën kur ato ndodhin.
13	Paragrafi 68(b) në SKK 3 <i>Instrumentet financiare</i> , parashikon se, në disa rrethana, ndryshimi në vlerën e drejtë të instrumentit mbrojtës në një mbrojtje nga rreziku i normës fikse të interesit ose rrezikut të çmimit të një inventari të mbajtur për shitje, rregullon vlerën kontabël neto të inventarit.
	Kosto e inventarëve të një ofruesi shërbimi
14	Në atë masë që ofruesit e shërbimeve kanë inventarë, ata i matin me koston e tyre të prodhimit. Këto kosto përbëhen kryesisht nga koston e punës dhe kosto të tjera të personelit të angazhuar drejtpërdrejt në ofrimin e shërbimit, duke përfshirë personelin mbikëqyrës si dhe shpenzimet e përgjithshme të ngarkueshme drejtpërdrejt në koston e inventarëve. Koston e punës dhe të tjera në lidhje me shitjet dhe personelin e përgjithshëm administrativ nuk përfshihen, por njihen si shpenzime në periudhën në të cilën ato shkaktohen. Kosto e inventarëve të një ofruesi shërbimi nuk përfshin marzhet e fitimit ose shpenzimet e përgjithshme jo të ngarkueshme drejtpërdrejt që shpesh merren parasysh në çmimet e përcaktuara nga ofruesit e shërbimeve.
	Kosto e prodhimit bujqësor të vjelur nga aktivet biologjike
15	SKK 13 kërkon që inventarët e përbërë nga prodhimi bujqësor që një njësi ekonomike ka vjelur nga aktivet e saj biologjike duhet të matin në njohjen fillestare me vlerën e tyre të drejtë pakësuar me koston e vlerësuar për t'i shitur në momentin e përfimit. Kjo vlerë bëhet kosto e inventarit në këtë datë për të cilën zbatohet ky Standard.
	Kosto e inventarëve në prodhim
16	Njësitë ekonomike prodhuese duhet të përcaktojnë koston e inventarit të tyre 'prodhim në proces' ose 'produkt i gatshëm'. Metodatat e bazuara në koston direkte ku të gjitha shpenzimet indirekte futen në shpenzimet e periudhës, nuk lejohen. Koston indirekte duhet t'i ngarkohen inventarit të prodhuar pavarësisht se si klasifikohen ato nga njësia ekonomike. Koston direkte në prodhim janë ato kosto që lidhen drejtpërdrejt me sasinë e prodhuar. Por në kosto direkte përfshihen edhe disa shpenzime të tjera të përgjithshme të prodhimit, fikse apo variabël, që ndodhin gjatë transformimit të lëndëve të para në prodhim të gatshëm.
17	Shpenzimet indirekte fikse të prodhimit llogariten si pjesë e koston të inventarit duke marrë për bazë kapacitetin normal të prodhimit. Kapaciteti normal është niveli i prodhimit që një njësi ekonomike pret të arrijë mesatarisht gjatë një sërë periudhash kontabël. Shpenzimet indirekte variabël të prodhimit llogariten duke marrë për bazë prodhimin aktual. Një njësi ekonomike duhet t'i ngarkojë shpenzimet indirekte të shpërndara në shpenzimet e periudhës kontabël, si për shembull shpenzimet e pangarkuara për shkak të ndryshimit të shfrytëzimit aktual të kapacitetit kundrejt kapacitetit të plotë.
18	Produktet që prodhohen së bashku, d.m.th në një proces të vetëm prodhimi, njihen si bashkëprodukte. Shpenzimet e prodhimit të cilat kryen pasi këto produkte bëhen individualisht të identifikueshme, mund të lidhen lehtësisht dhe drejtpërdrejtë me produktin dhe rrjedhimisht mund të shpërndahen nëpër produktet individuale në mënyrë të drejtpërdrejtë. Shpenzimet e prodhimit të cilat kryen para këtij momenti duhet të shpërndahen nëpër produktet individuale në bazë të një metode të arsyeshme dhe të përshtatshme.
19	Një nga metodat për shpërndarjen e shpenzimeve të përbashkëta është shpërndarja e këtyre shpenzimeve mbi bazën e vlerës relative të shitjeve të produkteve të përbashkëta. Shpërndarja e shpenzimeve të përbashkëta bëhet në momentin kur këto produkte bëhen individualisht të identifikueshme, d.m.th. në pikën e ndarjes.
20	Nënproduktet janë produkte të përbashkëta me një vlerë relativisht të parëndësishme dhe vlerësimi i tyre në mënyrë të ngjashme me atë të produktit kryesor, nuk është i përshtatshëm.. Shpenzimet e kryera për nënproduktet do të vlerësohen në një shumë të barabartë me vlerën e tyre neto të shitjes dhe kjo vlerë do të zbritet nga kosto e produktit kryesor.
	Teknikat për matjen e kostove

21	Një njësi ekonomike mund të përdorë teknika të tilla si metoda e kostos standarde, metoda e çmimeve me pakicë ose të çmimit të blerjes më të fundit për të matur koston e inventarëve nëse rezultati nga përdorimi i këtyre metodave përfaqëson me koston. Kostot standarde marrin parasysh nivelet normale të materialeve dhe furnizimeve, të punës, efektivitetit dhe të përdorimit të kapaciteteve. Ato rishikohen rregullisht sipas kushteve aktuale. Metoda e çmimeve të shitjes me pakicë e mat koston duke zvogëluar vlerën e shitjes së inventarit me përqindjen e duhur të marzhit bruto.
	Shpenzime që nuk përfshihen në koston e inventarëve
22	Shembuj të shpenzimeve që nuk mund të përfshihen në koston e inventarit janë dhënë më poshtë: (a) shpenzimet e punëve kërkimore; (b) shumat mbi normalen nga dëmtimet, firot, kostot e prodhimit dhe të punës, penalitete dhe të tjera të ngjashme; (c) shpenzimet e shitjes; (d) shpenzimet e përgjithshme të administrimit që nuk kontribuojnë në sjelljen e inventarëve në vendndodhjen dhe kushtet aktuale.
23	Kapitalizimi i shpenzimeve të magazinimit, d.m.th. përfshirja e tyre në koston e inventarit, në vend që të ngarkohen në shpenzime, është i përshtatshëm vetëm nëse magazinimi është i domosdoshëm gjatë procesit të prodhimit, d.m.th. magazinimi i ndërmjetëm para se të kalohet në një fazë të mëtejshme prodhimi.
	Vlerësimi i mëpasshëm
24	Pas njohjes, një njësi ekonomike duhet të matë inventarin me vlerën më të ulët midis kostos dhe çmimit të vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur.
	Metodat e vlerësimit të kostos së inventarëve
25	Për ato mallra që nuk janë të këmblyeshëm në tregje të zakonshme apo që janë të veçantë për projekte specifike, kosto duhet të përcaktohet mbi bazën e metodës së identifikimit specifik.
26	Për inventarët e tjerë, përveç atyre që trajtohen në paragrafin 25, duhet të përdoret ose mesatarja e ponderuar ose metoda “hyrje e parë, dalje e parë” (FIFO). Për të llogaritur koston e inventarëve që kanë të njëjtën natyrë dhe përdorim për njësinë ekonomike, duhet të përdoret e njëjta formulë. Megjithatë, për inventarët me natyrë ose përdorim të ndryshëm, për llogaritjen e kostos mund të justifikohet përdorimi i formulave të ndryshme nga ato të përmendura më sipër.
27	Metoda “hyrje e fundit, dalje e parë” (LIFO) nuk është e lejuar të përdoret sipas këtij Standardi.
	Zhvlerësimi i inventarit
28	Inventarët duhet t'i nënshtrohen testit të zhvlerësimit në datën e raportimit.
29	Kërkesa për vlerësimin e inventarit me vlerën më të ulët mes kostos dhe çmimit të vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur e detyron njësinë ekonomike që të regjistrojë në kontabilitet humbjet nga zhvlerësimi në momentin kur ky i fundit ndodh. Zvogëlimet për të arritur në çmimin e vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur mund të ndodhin në ato raste kur ka një rënie të çmimeve të shitjes ose kur shpenzimet e përfundimit apo shpenzimet direkte të shitjeve janë rritur. Ka dhe raste kur disa produkte dëmtohen përpara se të shiten ose kur disa të tjerë mund të mbahen në sasira të tilla që nuk mund të shiten brenda një periudhë kohe të arsyeshme. Në raste të tilla, kostoja e inventarit duhet të zvogëlohet për të arritur në çmimin e vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur.
30	Shuma e uljes së vlerës duhet të përcaktohet zë për zë. Në rastet kur një vlerësim i tillë nuk është praktik, zhvlerësimi duhet të matet për një grup zërash të ngjashëm ose që kanë lidhje me njëri-tjetrin. Zërat janë të ngjashëm ose kanë lidhje me njëri-tjetrin nëse ato i përkasin të njëjtës linjë prodhimi si dhe kanë funksione ose përdorime të njëjta. Zvogëlimi duhet të marrë parasysh kostot e vlerësuar për përfundimin dhe shitjen e produkteve, por nuk duhet të përfshijë fitimin që do të krijohet në fazat e mëvonshme të prodhimit.
31	Çmimi i shitjes pakësuar me kostot për përfundimin dhe shitjen e inventarit duhet të përcaktohet duke pasur parasysh kushtet që ekzistojnë në datën e raportimit. Ngjarjet ekonomike të cilat ndodhin pas mbylljes së periudhës kontabël duhet të konsiderohen në atë masë sa ato konfirmojnë kushtet që ekzistojnë në ose para datës së raportimit. Ky proces kërkon që të merren parasysh dhe të gjykohen me kujdes të gjitha të dhënat e disponueshme në lidhje me ndryshimet në çmimet e shitjes ose në kosto në periudhën pas datës së raportimit si dhe nëse këto ndryshime janë një reflektim apo një vazhdim logjik i kushteve ekzistuese në ose para datës së raportimit.

32	Çmimet e tregut për materialet dhe furnizimet për përdorim në prodhim mund të zbresin nën koston e tyre. Njësia ekonomike duhet të vazhdojë t'i mbajë në kontabilitet këto materiale me kosto dhe të mos bëjë ndryshime për zhvlerësimin e tyre nëse ajo parashikon që këto produkte do shiten me çmime më të larta se kosto e prodhimit.	
33	Një zvogëlim i bërë në një periudhë kontabël të mëparshme duhet të rimerret në ato raste kur kushtet mbi bazën e të cilave është bërë zvogëlimi nuk ekzistojnë më. Rimarrja është e kufizuar në shumën e humbjes nga zhvlerësimi fillestar në mënyrë që vlera e re kontabël të jetë vlera më e ulët midis koston dhe çmimit të rishikuar të shitjes pakësuar me koston e përfundimit dhe të shitjes.	
	Çregjistrimi	
34	Inventari çregjistrohet atëhere kur shitet, vjetërohet ose përdoret për prodhimin e aktiveve të tjera.	
	Njohja si një shpenzim	
35	Kur inventarët janë shitur, njësia ekonomike do të njohë vlerën kontabël të këtyre inventarëve si një shpenzim në periudhën në të cilën janë njohur të ardhurat e lidhura me to.	
36	Disa inventarë mund të shpërndahen në llogari të aktiveve të tjera, për shembull, inventari i përdorur si një element i aktiveve afatgjatë materiale të ndërtuara vetë. Inventarët e shpërndarë në një aktiv tjetër në këtë mënyrë trajtohen më pas në përputhje me SKK-në që lidhet me këtë aktiv.	
	PARAQITJA E INVENTARIT NË PASQYRAT FINANCIARE	
37	Inventarët paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar duke përdorur zërat përkatës në formatin e pasqyrës së pozicionit financiar të dhënë në SKK 2 <i>Paraqitja e Pasqyrave Financiare</i> . Një ndarje e mëtejshme e zërave të pasqyrës së pozicionit financiar mund të jepet në shënimet shpjeguese.	
	SHËNIMET SHPJEGUESE	
38	Në informacionet plotësuese të pasqyrave financiare në lidhje me inventarët duhet të paraqitet informacioni i mëposhtëm: (a) politikat kontabël të përdorura si dhe formulat e përdorura për llogaritjen e koston; (b) vlerën kontabël të të gjithë inventareve si dhe vlerën kontabël të tyre sipas klasifikimit të bërë nga njësia ekonomike; (c) vlerën e inventarëve të njohur si shpenzim gjatë periudhës kontabël; (d) shumën e ndonjë zhvlerësimi të inventarit ose rimarrje të zhvlerësimeve të mëparshme; (e) vlerën kontabël të inventarit të dhënë si garanci; (f) vlerën kontabël të inventarëve që janë në ruajtje të palëve të tjera; (g) informacion mbi inventarin, shumat dhe nëse është e mundur për llogaritjen e vlerës së inventarëve, që nuk janë të regjistruar në pasqyrën e pozicionit financiar të njësisë ekonomike por që janë në ruajtje të saj.	
	DATA E HYRJES NË ZBATIM	
39	SKK 4 <i>Inventarët</i> , përditësuar në vitin 2023, do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël që fillojnë më ose pas datës 01.01.2025. Kërkesat e SKK 4 (2023) do të zbatohen në prospektivë.	
	TABELA KRAHASUESE	
40	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM (2015). Paragrafët janë konsideruar si korresponduese nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje pavarësisht nga fakti që seksionet e referuara mund të kenë ndryshime.	
	Paragrafët e SKK 4	
	Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2015	
	Paragrafi 1	Asnjë
	Paragrafi 2	Asnjë
	Paragrafi 3	Asnjë
	Paragrafi 4	Sek 13.2
	Paragrafi 5	Sek 13.3
	Paragrafi 6	Sek 13.1
	Paragrafi 7	Asnjë
	Paragrafi 8	Asnjë
	Paragrafi 9	Sek 13.5; 13.6

Paragrafi 10	Sek 13.11
Paragrafi 11	Sek 13.7
Paragrafi 12	Sek 25.2
Paragrafi 13	Sek 13.12
Paragrafi 14	Sek 13.14
Paragrafi 15	Sek 13.15
Paragrafi 16	Sek 13.8
Paragrafi 17	Sek 13.9
Paragrafi 18	Sek 13.10
Paragrafi 19	Sek 13.10
Paragrafi 20	Sek 13.10
Paragrafi 21	Sek 13.16
Paragrafi 22	Sek 13.13
Paragrafi 23	Sek 13.13
Paragrafi 24	Sek 13.4
Paragrafi 25	Sek 13.17
Paragrafi 26	Sek 13.18
Paragrafi 27	Sek 13.18
Paragrafi 28	Sek 13.19
Paragrafi 29	Sek 27.2
Paragrafi 30	Sek 27.3
Paragrafi 31	Asnjë
Paragrafi 32	Asnjë
Paragrafi 33	Sek 27.4
Paragrafi 34	Asnjë
Paragrafi 35	Sek 13.20
Paragrafi 36	Sek 13.21
Paragrafi 37	Asnjë
Paragrafi 38	Sek 13.22
Paragrafi 39	Asnjë
Paragrafi 40	Asnjë